

societati accommodatus? nam ut vita nostra acerba et minus
 humana foret, si corporis nostrorum doloribus, qui in dies magis
 ac magis accrescunt, nullis unquam remedijs occurreretur: ita
 postquam illis occursum est, non potest non maximus honor atque
 premium illis hominibus deberi, quorum studium est unquamq; in bo-
 na corporis valetudine custodire ac conservare. Ex quibus or-
 nibus neminem credo esse, qui non intelligat, quam utiles,
 quam fructuosos, quam salubres, quam salutarios, sicut generi
 humano medici. Propterea quis illos non omnibus laudibus
 tantis dignos censet? quis eos contemni, despici, illud impune per-
 iuratur? etenim si Hercules, Theseus, alij immortales si sibi peperer-
 unt gloria, quod humana quoddam aliumq; loci monstra intereme-
 runt: si plurimum profuisse scribuntur, atque in eternum laudan-
 tur, qui sese conuulsos atque prostratos patriamq; mel liberauerunt,
 quanto magis medici prodiis sunt, et in caelo uisendi,
 qui in dies mortalium genus a validissimis morborum incursi-
 bus propugnans atque tuentur? et si Tullio celeste in eis quod
 speramus nobis profuturum, non dubitamus officia conferre, quae
 eis in eis existere debemus, qui modo profundam aut iam
 profuerunt? si senatus Romanus anseris publicis stipendio ali-
 bus, quod Capitolium a Gallorum impetu clangore et stragite
 liberasset, quam gratias nos esse conueniet in eis, qui corpora
 nostra curant, tuentur et pascunt? Quamobrem, ut si quis